

Számtalan ilyen, és ehhez hasonló tartalommal találkozom nap mint nap, már nem csak az online sajtóban, hanem a külföldi tőkéjű áruházlánc szórólapjain is! Hát sosem fogunk ki a hülyeségből?

Hiába tiltom le már a Facebookon azokat az ismerőseimet, akik naponta megosztanak hasonló stílusú és tartalmú bejegyzéseket, mert másnap megjelenik egy újabb „barát”, aki újabb tesztet, csodát, szenzációt, tudományos felfedezést akar hozzám, és a világ azon részéhez eljuttatni, amelyik még nem értesült volna például **a citrom rákgyógyító hatásáról**.

Ott van a tudás, csak érte kell nyúlni. Az egérrel.

Esetleg megosztani, hogy látható legyen a mondat folytatása is, nehogy lemaradjunk valamiről. A megosztás úgysem kerül semmibe, ugye.

Végülis megéri, hogy **nyilvánosan égessem magam** a virtuális térben azért, hogy megtudjam, hogy a lábujjaim formája alapján milyen személyiség lehetek. Nem?

És biztos, ami biztos, inkább megosztom a szerencsepatkót, hátha bevonzom a pénzenergiát

(ide a pénztárcámba, kéremszépen!), vagy azért, nehogy hét évig folyamatosan balszerencse üldözzön és elveszítsem a munkahelyem, aztán nem lesz fizetés, levágják az internetet.

Apropó, szerencse: LÁJK → MEGOSZT → MEGNYER!

Így lehet kulcstartótól kezdve luxusautóig bármihez hozzájutni. INGYEN. Akár kétszemélyes velencei utazásról, akár mesebelien szép rönkházról van szó. **Ha megnyerem, hogy szállítják ki?** A román postaszolgálattal?

De hát egy próbát megér. Hátha szerencsém lesz!

Az idézetes oldalak a kedvenceim. Fontos, hogy ne felejtjük el szépen kifejezni az érzéseinket ebben a rohanó világban, egy-egy csillogó rózsacsokor, **könnyes szemek** vagy kiskutyák kíséretében.

Ja, és a jézusos képek alá is odakommentálok, **legalább azt, hogy „Ámen”**, mert különben nem ér semmit az egész vallásos neveltetésem.

Ha Isten valóban minden lát,

akkor azt is, amit Facebookon csinálok. Így logikus. Pont ezért érdemes megosztani a rákos kisgyerekek fotóját (nem számít, hogy 2007-ből van), vagy legalább lájkolni, mert **az egy dollárt ér neki**

, és sok kicsi sokra megy. A pozitív energiát tovább kell adni, az eltűnt gyerekeket Facebookon kell előkeríteni, és

Székelyföld autonómiájáért

is igazán érdemes legalább egy borítóképet a profilomra biggyeszteni.

Ha még nem mondtam volna, szeretném azt is tudni, hogy milyen típusú szerető vagyok (fontos az önismeret), mit gondol rólam Donald Trump, mi az indián nevem, mitől fogyott le a 200 kilós amerikai anyuka, vagy milyen csodaszert talált ki a ráncok eltüntetésére valaki, ami kiakasztotta az orvosokat is. DÖBBENET!

Ha fogyni akarok, akkor [ezt az italkeveréket](#) kell meginnom minden nap, esetleg [ezt az egy gyakorlatot](#)

végeznem napi 5 percre, és kockás lesz a hasam. Nem csak nekem, bárkinek! Persze.

És hogy mi lesz, ha megeszek **két foltos banánt minden nap?** Elegendem van a tudatlanságból, én bizony kiderítem!

Az internet abszolút megbízható, minden tudás fáját tartalmazó oldalain azt írja, hogy a banán kiemelkedően jótékony hatású, de azért vigyázni is kell vele. Volt, aki trópusi **mérgező pókot vitt haza** a banánnal együtt az üzletből.

Ez azért DURVA FELFEDEZÉS!

A lényeg, hogy az érett banán jobb, mint az éretlen, de csak akkor, ha nem vagy kettes típusú cukorbeteg, mert akkor jobb, ha az éretlen banánt választod.

A mennyiség nagyon-nagyon fontos, az egyik portálon például azt írja, hogy napi két banántól jobb lesz a kedvem, javul a vérképem (akármi legyen is az), csökken a vérnyomásom és még másnaposság ellen is jó.

Egy másik helyen azt írják, hogy a banán akkor fejti ki leginkább pozitív hatásait, ha napi kettőt fogyasztunk. **Ezek szerint a harmadik már fölösleges, vagy esetleg káros?**

És mi a helyzet a foltokkal?

Ki kell dobni a banánt, amelyiknek már bebarnult a héja, vagy meg kell enni?

Kedves barátaim, kipróbálom én, hogy **mi történik a testemmel, ha naponta két darab foltos banánt eszek**, hogy nektek többé ne kelljen ezért kattintgatni! És persze megosztom veletek az eredményt.